

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central – C. Prisacari
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – I. Grosu, Adriana Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Morari,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dorin
Țapu împotriva Larisei Morari cu privire la partajul bunurilor comune și
compensarea cheltuielilor de judecată, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea Larisei Morari împotriva lui
Dorin Țapu cu privire la partajul bunurilor comune și compensarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Larisa Morari, reprezentată de avocatul Vasile Istrate și
s-a menținut hotărârea din 26 iulie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul central, prin
care s-a admis parțial acțiunea depusă de Dorin Țapu și s-a respins acțiunea
reconvențională a Larisei Morari,

constată:

La 12 decembrie 2019, Dorin Țapu, reprezentat de avocatul Sergiu Prodan, a
depus cerere de chemare în judecată, concretizată prin cererea din 15 iunie 2021,
împotriva Larisei Morari cu privire la partajul bunurilor comune și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la XXX, a decedat fiul său XXX, născut
la XXX, care la momentul decesului deținea dreptul de proprietate asupra
următoarelor bunuri imobile:

- terenul pentru construcții cu numărul cadastral XXX, cu S-XXX ha, situat
în intravilanul comunei XXX, la prețul cadastral de 3 594 de lei;
- construcție, casă de locuit individuală cu numărul cadastral XXX.01, cu S-
XXX m.p., situată în intravilanul comunei XXX, la prețul cadastral de
29 629 de lei;
- construcție accesorie cu numărul cadastral XXX.02, cu S-XXX m.p.,
situată în intravilanul comunei XXX, la prețul cadastral de 7 260 de lei;

- construcție accesorie cu numărul cadastral XXX.03, cu S-XXX m.p., situată în intravilanul comunei XXX, la prețul cadastral de 554 de lei;

La 07 iulie 2017, prin declarația făcută notarului Silvia Nimerenco, a acceptat succesiunea rămasă după decesul fiului XXX,.

Reclamantul a notat că, la moment, împreună cu Larisa Morari dețin dreptul de proprietate comună pe cote-părți, câte ½ cotă-parte ideală fiecare, asupra bunurilor indicate mai sus. Însă, din momentul acceptării succesiunii nu are posibilitate să se folosească de imobilul ce-i aparține în drept de coproprietate, deoarece se află în relații ostile cu Larisa Morari, care îi creează obstacole.

Mai mult ca atât, Larisa Morari întreprinde acțiuni în vederea modificării bunurilor comune, fapt pentru care, la 19 septembrie 2018, a fost somată despre necesitatea stopării acestor acțiuni, însă somația a fost ignorată.

De asemenea, la 25 septembrie 2019, Dorin Țapu a expediat Larisei Morari o cerere prealabilă prin care a solicitat partajarea în natură a bunurilor comune pe cale amiabilă, însă, nu au ajuns cu aceasta la un consens, respectiv, unica posibilitate de a soluționa litigiul este pe cale judecătorească.

Prin cererea de concretizare a acțiunii, reclamantul Dorin Țapu a menționat că potrivit expertizei judiciare, efectuate în cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, valoarea de piață a bunurilor imobile supuse partajului constituie 100 725 de lei, precum și că acestea nu pot fi partajate în natură.

Reclamantul Dorin Țapu a solicitat prin cererea de chemare în judecată concretizată partajarea bunurilor comune pe cote-părți, prin atribuirea în natură Larisei Morari a bunurilor în întregime, în schimbul unei sulte în beneficiul coproprietarului Dorin Țapu în mărime de 50 362,50 de lei, echivalentul a ½ cotă-parte din valoarea de piață a imobilelor litigioase.

Totodată, Dorin Țapu a solicitat compensarea din contul Larisei Morari în beneficiul său a cheltuielilor de judecare a cauzei, care constau din: taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în cuantum de 615 lei; servicii poștale 23,25 de lei, serviciile expertului 18 900 de lei, cheltuielile de transport în mărime de 200 de lei și cheltuieli de asistență juridică în cuantum de 4 000 de lei.

La 27 iulie 2020, Larisa Morari a depus cerere reconvențională împotriva lui Dorin Țapu cu privire la partajul bunurilor comune și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. I, f.d. 124-126).

În motivarea cererii reconvenționale, Larisa Morari a invocat că modul de partajare a bunurilor comune propus de Dorin Țapu contravine prevederilor art. 28 din Constituția Republicii Moldova și îi va încălca dreptul la locuință, care constituie un drept fundamental și face parte din dreptul la viață decentă al persoanei sau familiei și nu va asigura exigențe minimale pentru locuințe prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, precum și accesul liber individual în spațiul locuibil, fără tulburarea dreptului de posesie și a folosinței exclusive a spațiului deținut de către o altă persoană sau familie, spațiul pentru odihnă, spațiul pentru prepararea hranei, grupul sanitar, acces la energia electrică și apa potabilă, evacuarea controlată a apelor uzate, precum și menținerea temperaturii în locuințe conform normelor sanitare.

La fel, Larisa Morari a menționat că nu deține în proprietate un al bun imobil, iar casa litigioasă este unica locuință, în care abitează împreună cu soțul Alexandru Morari și fiul lor minor, Vlad Morari, iar Dorin Țapu are în proprietate o altă gospodărie, în care locuiește cu familia sa. Din acest considerent, partajarea

în natură a bunurilor litigioase este imposibilă și urmează a fi efectuată în conformitate cu prevederile art. 561 alin. (3) lit.a) din Codul civil, prin atribuirea bunurilor în întregime în proprietatea sa, în schimbul unei sulte bănești coproprietarului Dorin Țapu.

Reclamanta Larisa Morari a solicitat prin acțiunea reconvențională partajarea bunurilor proprietate comună pe cote-părți prin atribuirea în proprietatea sa Larisei Morari a terenului cu numărul cadastral XXX, cu S-XXX ha și a construcțiilor situate pe acest teren, casa individuală de locuit cu numărul cadastral XXX.01, cu S-XXX m.p.; construcția accesorie cu numărul cadastral XXX.02, cu S-XXX m.p. și construcția accesorie cu numărul cadastral XXX.03, cu S-XXX m.p., evaluate la suma totală de 44 448 de lei, situate în s. XXX, iar lui Dorin Țapu să-i fie atribuită o sulta bănească în sumă de 22 224 de lei. Totodată, Larisa Morari a solicitat compensarea din contul lui Dorin Țapu în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei și a taxei de stat în cuantum de 667 de lei.

Prin încheierea protocolară din 06 august 2020 a Judecătorei Edineț, sediul central, s-a admis cererea reconvențională înaintată de Larisa Morari pentru a fi examinată concomitent cu cererea de chemare în judecată formulată de Dorin Țapu împotriva Larisei Morari.

Prin hotărârea din 26 iulie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dorin Țapu.

S-a atribuit în proprietate personală a Larisei Morari următoarele bunuri imobile: casa de locuit individuală cu S-XXX m.p., cu numărul cadastral XXX.01, construcție accesorie cu S-XXX m.p., cu numărul cadastral XXX.02, construcție accesorie cu S-XXX m.p., cu numărul cadastral XXX.03 și terenul aferent cu numărul cadastral XXX, cu suprafața de XXX ha, toate amplasate în intravilanul comunei XXX.

S-a încasat de la Larisa Morari în beneficiul lui Dorin Țapu suma de 50 362,50 lei, cu titlu de sultă pentru costul a ½ cotă-parte din bunurile imobile atribuite integral coproprietarului Larisa Morari.

S-a încasat de la Larisa Morari în beneficiul lui Dorin Țapu cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei sub forma cheltuielilor pentru servicii poștale în mărime de 23,25 de lei, cheltuieli de transport în mărime de 200 de lei și cheltuieli pentru întocmirea raportului de expertiză în mărime de 9 450 de lei.

În rest, pretențiile înaintate de Dorin Țapu împotriva Larisei Morari s-au respins.

S-a respins cererea reconvențională înaintată de Larisa Morari împotriva lui Dorin Țapu cu privire la partajul bunurilor proprietate comună pe cote părți și încasarea cheltuielilor de judecată (vol. II, 17, 32-39).

La 16 august 2021, Larisa Morari, reprezentată de avocatul Vasile Istratii, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, au declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central (vol. II, f.d. 22-23).

Prin decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Larisa Morari și s-a menținut hotărârea din 26 iulie 2021 a Judecătorei Edineț, sediul central, (vol. II, f.d. 83-84-95).

În consolidarea soluțiilor instanțele inferioare au reținut ca fiind întemeiată acțiunea inițială înaintată de Dorin Țapu și varianta de partaj propusă de acesta,

care de altfel a fost acceptată de Larisa Morari, prin atribuirea în proprietatea personală a ultimei a tuturor bunurilor imobile aflate în proprietatea comună pe cote-părți, în schimbul unei sulte bănești achitate lui Dorin Țapu în mărime de ½ din valoarea bunurilor atribuite în proprietate personală coproprietarului Larisa Morari, care conform raportului de expertiză din 16 martie 2021 au fost evaluate la suma de 100 725 de lei.

Instanțele inferioare au remarcat că Larisa Morari trebuie să-i achite lui Dorin Țapu o sultă bănească în mărime ½ cotă-parte din prețul de piață al bunurilor imobile ce i se atribuie integral în proprietate, dar nu din prețul cadastral al acestor bunuri, or, anume prețul de piață denotă valoarea de vânzare a bunurilor, reieșind din însuși valoarea lor totală, starea tehnică și locul amplasării, pe când valoarea cadastrală nu reprezintă valoarea reală a bunurilor.

În acest sens, instanțele inferioare nu au acceptat nici argumentele Larisei Morari, precum că ea a îmbunătățit imobilele litigioase, or, coproprietarul acestor bunuri, reclamantul Țapu Dorin nu și-a manifestat acordul la efectuarea cărorva îmbunătățiri, iar din acest considerent Larisa Morari nu este în drept de a pretinde compensarea cheltuielilor suportate.

La 15 iulie 2022, Larisa Morari a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 26 iulie 2021 a Judecătoriei Edineț, sediul central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii reconvenționale (vol. II, f.d. 104-105 recto-verso).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel greșit a aplicat prevederile art. 545 alin. (2) și art. 561 alin. (1), (3) lit. a) și art. 561 alin. (4) din Codul civil, or, în speță aplicabile sunt normele art. 502, art. 545 alin. (1), art. 546 alin. (1) și art. 549 din Codul civil.

În opinia recurente, instanțele inferioare eronat nu au ținut cont de faptul că ea a efectuat lucrări de reparație a imobilelor litigioase și de consolidare a acestora, iar pentru efectuarea acestor lucrări nu este necesar acordul celuilalt coproprietar. Cu atât mai mult că, raportul de expertiză și evaluarea imobilelor au fost efectuate după finisarea lucrărilor de consolidare și reparație, care au sporit valoarea de piață a acestor bunuri.

La fel, nu s-a ținut cont de faptul că imobilele litigioase au fost procurate de către părinții săi, însă, au fost înregistrate cu drept de proprietate pe numele lui Dorin Țapu și Larisei Morari, iar ulterior donate fiului XXX, care până la momentul decesului s-a aflat doar la întreținerea sa.

Prin referința depusă electronic la 25 august 2022, Dorin Țapu, reprezentat de avocatul Sergiu Prodan, a solicitat respingerea recursului declarat de Larisa Morari împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți ca fiind neîntemeiat și inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32; cauza *Sultan v. Republica Moldova*, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer v. Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac v. Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Sucsesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și

respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 14 aprilie 2022. Potrivit avizului de recepție a corespondenței DS8006278122AS, decizia motivată din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată Larisei Morari la 01 iunie 2022.

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 15 iulie 2022 (vol. II, f.d. 108).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Larisa Morari rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Larisa Morari nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Larisa Morari nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca

urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Larisa Morari a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Larisa Morari împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Larisa Morari împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas